

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 63

เรื่อง การสื่อสารแบบก้าวร้าวและการสื่อสารแบบสุภาพ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและมีความเอื้ออาทร
ตัวชี้วัด:	สามารถปรับตัวได้ เข้าใจสังคมและวิธีการเลือกสิ่งต่างๆในชีวิต
สาระการเรียนรู้:	การเคารพผู้อื่น : เชื่อว่าควรจะปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเมตตาและเอื้ออาทร และมีความรู้สึกที่ ต้องการเป็นผู้ให้เพราะความรักของพระเจ้า

กลุ่มอายุ:	9-11 ปี
หัวข้อหลัก:	การพัฒนาการสื่อสาร
บทเรียน:	การสื่อสารแบบก้าวร้าวและการสื่อสารแบบสุภาพ
เวลาที่ใช้ในการสอน:	50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถแยกแยะระหว่างการสื่อสารแบบก้าวร้าวและการสุภาพได้
2. เด็กสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกถึงการสื่อสารแบบก้าวร้าวกับการสื่อสารแบบสุภาพได้
3. เด็กสามารถสาธิตการสื่อสารแบบก้าวร้าวและการสื่อสารแบบสุภาพได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาษวาด หรือกระดาษขาว
2. ดินสอ สีเทียน หรือดินสอสี
3. ซอส์ก
4. กระดาน
5. กรรไกร

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆในการเรียนบทเรียนนี้
3. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
4. ตัดกระดาษเป็นรูปวงกลมใหญ่ๆ สองวง
5. อ่านและศึกษาพระธรรม เอเฟซัส 4:32

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. อะไรคือความแตกต่างระหว่างการขอร้องกับการสั่งให้ทำ (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
2. ถ้าครูต้องการบางอย่างจากเด็กๆ เด็กๆ อยากให้ครูขอจากเด็กๆ หรือสั่งให้เด็กๆ เอามาให้ครู (ขออาสาสมัครหนึ่งคนออกมาหน้าห้องพร้อมกับหนังสือหนึ่งเล่ม สาธิตด้วยการแสดงว่าอยากได้หนังสือโดยการขอร้อง และการสั่ง การขอร้อง : ขอหนังสือเล่มนั้นได้ไหม การสั่งให้ทำเอาหนังสือเล่มนั้นให้ฉัน)

กิจกรรมการเรียนการสอน :

ครูพูดว่า:

1. เราสามารถใช้คำพูดทำให้คนรู้สึกดีและไม่ดีก็ได้ เมื่อเราใช้คำขอร้อง คนฟังจะรู้สึกดี แต่เมื่อเราใช้คำสั่งคนจะรู้สึกไม่ดี คำพูดและน้ำเสียงของเรามีพลังที่จะทำให้คนรู้สึกดีหรือไม่ดีเมื่อเราใช้คำขอร้องคนมักทำในสิ่งที่เราขอร้องให้เขาทำ ถ้าเราสุภาพกับคนอื่น เขาก็จะสุภาพกับเราด้วย

ก่อนเริ่มบทเรียนครูแจกกระดาษวงกลมสองวงให้เด็กๆ วาดรูปหน้าคนยิ้มลงในกระดาษวงกลมหนึ่งวง และวาดรูปหน้าคนเศร้าอีกวงกลมหนึ่ง

2. ครูจะสาธิตการใช้คำขอร้องด้วยการใช้สำนวน ด้วยน้ำเสียงที่ไม่พอใจ ไปนั่งลง! เด็กๆ รู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยินน้ำเสียงอย่างนั้น แต่ถ้าครูพูดว่า “กรุณานั่งลง” มันทำให้เด็กๆ รู้สึกอย่างไร ครูจะพูดบางอย่างกับเด็กๆ บางทีจะใช้คำขอร้อง บางทีจะใช้คำสั่ง ถ้าเด็กๆ รู้ดีในเสียงที่พูดให้ยกวงกลมที่วาดหน้าคนยิ้ม ถ้าเด็กๆ รู้สึกไม่ดีในเสียงที่พูดให้ยกวงกลมหน้าคนเศร้า ตั้งใจฟังนะ

- o หุบปาก !
- o กรุณาเงียบด้วย
- o เก็บกระดาษ
- o ช่วยเก็บกระดาษด้วย
- o เอานมมาให้หน่อย
- o ขอนมหน่อย
- o เอาไม่ได้นะ
- o เฮ้ย !
- o ขอขอบคุณที่ไม่ต้องของของฉัน
- o ฉันขอโทษที่ไม่สามารถเล่นกับเธอได้วันนี้
- o ฉันจะเอา
- o ขออันนั้นได้ไหม
- o หลีกไปนะ !
- o ขอทางหน่อย

- o อันนั้นของฉันนะ !
 - o อันนั้นเป็นของฉัน แต่ฉันแบ่งให้เธอได้
 - o เธอนะผิด
 - o เธอเล่นไม่ได้นะ !
 - o รอบนี้มีคนเล่นพอแล้วแต่เธอเล่นรอบต่อไปได้นะ
 - o เธอช้าที่สุด!
3. ทุกคนทำได้ดีมาก ต่อไปครูจะให้เด็ก ๆ ทุกคนได้เล่นเกม เกมหนึ่งเกมนี้มีชื่อ “เกมส์แม่คะ/ ครับ....ได้ไหมคะ/ครับ ” จะมีวิธีการเล่นดังนี้
- ให้เด็ก ๆ ยืนในแถวมองไปข้างหน้า เลือกเด็กคนหนึ่งที่จะเป็นคนพูด หมายถึงให้เป็นแม่ คนพูดจะเรียกชื่อเด็กและบอกให้ทำตามคำสั่ง คำสั่งคือ : ก้าวเท้าแบบยักษ์, กระโดดแบบคนตามปกติ, ก้าวเท้าแบบเด็กๆ, ก้าวเท้าแบบกระโดดไปข้างหน้า, นั่งลงกับพื้น, หรือ ใช้คำอื่นที่เหมาะสมกับบริบทได้
 - คนที่จะต้องทำตามคำสั่ง ก็ต้องขออนุญาตขออะไรสักอย่างก่อนที่จะทำตามคำสั่งนั้น มีตัวอย่างบทสนทนาดังนี้

แม่ : แม่รี ช่วยกระโดดไปข้างหน้าเหมือนยักษ์ 3 ครั้ง

แม่รี : แม่คะ , หนูขออนุญาต..... ได้ไหมคะ (จะขออะไรให้ไป)

แม่ : ได้จ้ะ

แม่รี : กระโดดไปข้างหน้า (แบบยักษ์ 3 ก้าว)

คนพูดจะพูดจนจบประโยค แล้วเปลี่ยนให้คนอื่นทำบ้าง ถ้าเด็กที่เป็นคนต้องทำตามคำสั่ง สัมผัสว่า แม่คะ หนูขออนุญาต..... คนนั้นต้องกลับไปเริ่มต้นใหม่ คนพูดจะเปลี่ยนกันพูดไปเรื่อยๆ จนกระทั่ง เด็กคนหนึ่งเดินมาถึงหน้าห้องเรียนตรงที่คนพูดกำลังพูดอยู่ และคนนั้นจะรับบทเป็นแม่ต่อไป ส่วนเด็ก คนอื่นๆ ก็กลับไปนั่งที่ได้

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. พระคัมภีร์สอนเราว่าให้สุภาพกับคนอื่น ๆ (ครูอ่าน เอเฟซัส 4:32) เราจะไม่พูดในลักษณะที่น้ำเสียงแสดงความโกรธหรือพูดไม่สุภาพกับคนอื่น ถ้ามีคนไม่สุภาพกับเรา วิธีที่ดีที่สุดที่จะแก้ไขสถานการณ์นั้นคือให้เราสุภาพกับคนนั้น เมื่อเราสุภาพ มันเป็นการง่ายที่คนอื่นก็จะสุภาพกับเราด้วย แจกกระดาษวงกลมที่มีหน้ายิ้มและใบหน้าเศร้าให้กับเด็ก ๆ ให้เขียนด้านล่างกระดาษที่มีหน้าคนยิ้มว่า พระเจ้าต้องการให้เรา มีความเมตตา กับผู้อื่น ส่วนด้านล่างของหน้าเศร้า เขียนว่า คนจะเสียใจถ้าเราไม่พูดสุภาพกับเขา (ครูเขียนข้อความนี้บนกระดาษเพื่อให้เด็ก ๆ คัดลอก) สองคำที่สำคัญ ที่เราจะใช้คือ “กรุณา.....” และ “ขอบคุณ” สองคำนี้จะช่วยเราในการสื่อสารกับผู้อื่นและทำให้ผู้อื่นพอใจ
2. เรามาอธิษฐานขอพระเจ้าให้ช่วยเราให้พูดสุภาพกับผู้อื่น (ครูจะนำเองหรือจะขออาสาสมัครในห้องเรียนที่จะอธิษฐานก็ได้)

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]